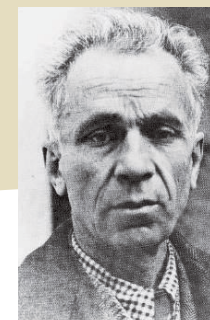

Προεξοφλώντας

Η μπαλάντα του κυρ Μέντιου

Δε λυγάνε τα ξεράδια
και πονάνε τα ρημάδια!
Κούτσα μια και κούτσα δυο,
της ζωής το ρημαδιό.

Μεροδούλι, ξενοδούλι!
Δέρναν ούλοι: αφέντες, δούλοι·
ούλοι: δούλοι, αφεντικό
και μ' αφήναν νησιτικό.

Τα παιδιά, τα καλοπαιδιά,
παραβγαίνανε στην παιδεία,
με κοτρώνια στα ψαχνά,
φούχτες μύγα στ' αχαμνά!

Ανωχώρι, Κατωχώρι,
ανηφόρι, κατηφόρι
και με κάμα και βροχή,
ώσπου μού 'βγαινε η ψυχή.

Είκοσι χρονώ γομάρι
σήκωσα όλο το νταμάρι
κ' έχτισα, στην εμπασιά
του χωριού, την εκκλησιά.

Και ζευγάρι με το βόδι
(άλλο μπόι κι άλλο πόδι)
όργωνα στα ρέματα
τ' αφεντός τα στρέμματα.

Και στον πόλεμ' όλα για όλα
κουβαλούσα πολυβόλα
να σκοτώνονται οι λαοί
για τ' αφέντη το φαϊ.

Και γι' αυτόνε τον ερίφι
εκουβάλησα τη νύφη
και την προίκα της βουνό,
την τιμή της ουρανό!

Αλλ' εμένα σε μια σφήνα
μ' έδεναν το Μάη το μήνα
στο χωράφι το γυμνό
να γκαριζώ, να θρηνώ.

Κι ο παπάς με την κοιλιά του
μ' έπαιρνε για τη δουλειά του
και μου μίλαε κουνιστός:
— Σε καβάλησε ο Χριστός!

Δούλευε για να στομπώσει
όλ' η Χώρα κ' οι Καμπόσοι.
Μη ρωτάς το πώς και τί,
να ζητάς την αρετή!

— Δε βαστάω! Θα πέσω κάτου!
— Ντράπου! Τις προγόνοι
ντράπου!
— Αντραλίζομαι!... Πεινώ!...
— Σουτ! Θα φας στον ουρανό!

Κ' έλεα: όταν μιαν ημέρα
παρασφίξουνε τα γέρα,
θα ξεκουραστώ κ' εγώ,
του θεού τ' αβασταγό!

Όχι ξύλο! Φόρτωμα όχι!
Θα μου δώσουνε μια κόχη,
λίγο πιόμα και σανό,

σύνταξη τόσω χρονώ!

Κι όταν ένα καλό βράδι
θα τελειώσει μου το λάδι
κι αμολήσω την πνοή
(ένα πουφ! είν' η ζωή),

η ψυχή μου θενά δράμει
στη ζεστή αγκαλιά τ' Αβράμη,
τ' άσπρα, τ' αχερένια του
να φιλάει τα γένια του!...

Γέρασα κι ως δε φελούσα
κι αχαίρευτος κυλούσα,
με πετάξανε μακριά
να με φάνε τα θεριά.

Κωλοσούρηθηκα και βρίσκω
στη σπηλιά τον Άη Φραγκίσκο:
— Χαίρε φως αληθινόν
και προσάτη των κτηνών!

Σώσε το γέρο κυρ Μέντη
απ' την αδικιά τ' αφέντη
σου που δίδαξες αρνί
τον κυρ λύκο να γενει!

Το σκληρόν αφέντη κάνε
από λύκο άνθρωπο κάνε!...
Μα με την κουβέντ' αυτή
πόρτα μού κλεισε κι αφτί.

Τότενες το μαύρο φίδι
το διπλό του το γλωσσίδι

πίσου από την αστοιβιά
βγάξει και κουνάει με βια:

— Φως ζητάνε τα χαϊβάνια
κι οι ραγιαδες απ' τα ουράνια,
μα θεοί κι οξαποδώ
κει δεν είναι παρά δω.

Αν το δίκιο θες, καλέ μου,
με το δίκιο του πολέμου
θα το βρείς. Ο που ποθεί
λευτεριά, παίρνει σπαθί.

Μη χτυπάς τον αδερφό σου -
τον αφέντη τον κουφό σου!
Και στον ιδρο το δικό
γίνε συ τ' αφεντικό.

Άιντε θύμα, άιντε ψώνιο,
άιντε σύμβολο αιώνιο!
Αν ξυπνήσεις, μονομιάς
θα 'ρθει ανάποδα ο ντουλιάς.

Κοίτα! Οι άλλοι έχουν κινήσει
κ' έχ' η πλάση κοκκινίσει
κι άλλος ήλιος έχει βγει
σ' άλλη θάλασσα, άλλη γη.

Κώστας Βάρναλης

**Η «Μπαλάντα του κυρ
Μέντιου» αφιερωμένη
σε όλους τους ασφαλιστές.**

♦ Στις 16.4.1986 25 πρωτοπόροι συντονιστές υπέγραψαν μια ιδρυτική πράξη ίδρυσης του ΠΣΣΑΣ (Πανελλήνιος Σύνδεσμος Συντονιστών Ασφαλιστικών Συμβούλων). Είχαν γίνει τότε διάφορα «τεχνάσματα» να αποτραπεί η ίδρυση από τις εταιρείες και στην ουσία δ/ντές των Ν-Ν και ALICO ήταν οι πρωτοπόροι με περίπου 20 στους 25 της Ν-Ν. Στο πρώτο συμβούλιο του Δ.Σ. πρόεδρος ανεδείχθη ο Αθ. Σκουτέλης της ALICO (20.11.86). Στο δεύτερο Δ.Σ. πρόεδρος ο Γιάγκος Παναγιωτόπουλος της Ν-Ν, αντιπρόεδρος ο Ευάγγελος Σπύρου της INTERAMERICAN, γραμματέας ο Π. Γεωργιάδης της ALICO (6.10.88). Στο τρίτο συμβούλιο πρόεδρος ο Κ. Αλβανός της Ν-Ν (9.10.90). Στο 4ο Δ.Σ. (19.11.92) πρόεδρος ο Γεώργιος Πάντις της INTERAMERICAN. Εκεί στο 1990 (;) είχαμε

Ο κ. Αθανάσιος Σκουτέλης

πάρει μια απόφαση να μη μένει πρόεδρος πάνω από δύο συμβούλια της ίδια εταιρείας. Το '94 πρόεδρος ο Κ. Αναγνώπουλος της INTERAMERICAN. Το '95 πρόεδρος ο Ι. Κορωνάιος της METROLIFE. Το '97 ο Δαβίδ Ανδρέου, που κρατά την καρέκλα του προέδρου μέχρι σήμερα ('97, '99, '01, '03, '06, '10). Δυστυχώς, η συμμετοχή των συντονιστών στο σύλλογο είναι σε πολύ μικρά ποσοστά, γι' αυτό και η δύναμη του συλλόγου είναι ανύπαρκτη. Η

25ετής πορεία του συλλόγου από το νόμο 1569/85 ως σήμερα δεν έφτασε στο σκοπό της και η τύχη των συντονιστών είναι σήμερα ίσως σε χειρότερη μοίρα απ' τα χρόνια του '85, που υπήρχε τουλάχιστον προοπτική και ελπίδα. Ο Σύλλογος δεν μπόρεσε να διαφυλάξει ούτε την αξιοπρέπεια

και προσφορά των... ιδρυτικών μελών του. Ρωτήστε τον Τάκη Αμπατζίδη, τον Γιάγκο Παναγιωτόπουλο, τον Γιάννη Μπουρακλή, τον

Ο κ. Γιάγκος Παναγιωτόπουλος

Κώστα Αλβανό κ.ά., και θα μάθετε και για τις εκατοντάδες άλλους που σύρθηκαν στα δικαστήρια, που τους «φαγώθηκε» το χαρτοφυλάκιο και που πετιούνται στο δρόμο, που τους κατήγγειλαν συμβάσεις λίγο πριν τη σύνταξη κ.λπ. Δυστυχώς, όπως είναι τα πράγματα, ούτε να ελπίζουμε δεν έχουμε δικαίωμα. Οι συντονιστές είναι οι μόνοι ΥΠΑΙΤΙΟΙ της τύχης τους. Ας δείξουν ότι είναι ηγέτες.

Όμως κάτι πρέπει να γίνει και, δυστυχώς, λείπουν οι ηγέτες-συντονιστές που ίσως να άλλαξαν την πορεία στην κατηφόρα...

Ο Βιαστικός
και ΣΙΑ επε*

*εταιρεία περιορισμένης ευθύνης.

Περισσότερα στο www.nextdeal.gr